

Mål C-482/21**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

5 augusti 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

29 juni 2021

Klagande:

Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe

Motpart:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (avdelningen för överklaganden vid nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern)

Saken i målet vid den nationella domstolen

Talan om ändring eller undanröjande av ett myndighetsbeslut att avslå ansökan om nedsättning av beskattningsunderlaget för mervärdesskatt avseende bakomliggande transaktioner för fordringar som överlåtits till försäkringsgivaren och som har blivit omöjliga att driva in.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Huruvida den som har förvärvat fordran får åberopa nedsättning av beskattningsunderlaget för mervärdesskatt avseende fordringar som är omöjliga att driva in (direktiv 2006/112, artikel 90).

Artikel 267 FEUF.

Tolkningsfrågor

Utgör principerna om proportionalitet, skatteneutralitet och effektivitet – bland annat mot bakgrund av att en medlemsstat inte kan ta ut mervärdesskatt till ett belopp som överstiger det belopp som faktiskt har mottagits för varan eller tjänsten av den som levererat varan eller tillhandahållit tjänsten – samt det undantag som föreskrivs i artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet – bland annat beträffande kravet att behandla denna verksamhet som en enda transaktion som är undantagen från skatteplikt, med hänvisning till de principer som nämns i punkterna 35, 37 och 53 i generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-242/08, *Swiss Re*–, samt kravet att säkerställa den fria rörligheten för kapital och tjänster på den inre marknaden, hinder för en medlemsstats praxis som innebär att den nedsättning av beskattningsunderlaget som ska göras i fall av slutgiltigt utebliven betalning enligt artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet, inte är tillämplig om en försäkringsgivare, inom ramen för sin kommersiella kreditförsäkringsverksamhet har betalat ut en ersättning till den försäkrade för underlaget för skatten och även för den mervärdesskatt som var tillämplig när försäkringsfallet inträffade (utebliven betalning från den försäkrades kund), vilket innebär att fordran i enlighet med försäkringsavtalet har överlåtits till försäkringsgivaren, tillsammans med alla verkställighetsrättigheter som är knutna till denna fordran, när det förhåller sig så att

- (i) vid den tidpunkt då fordringarna i fråga blev omöjliga att driva in, medgav den nationella lagstiftningen inte någon nedsättning av beskattningsunderlaget på grund av att fordran var omöjlig att driva in,
- (ii) från och med den tidpunkt då det visade sig att detta förbud var oförenligt med unionsrätten, har det enligt gällande nationell rätt hela tiden varit helt uteslutit att mervärdesskatt för en fordran som är omöjlig att driva in ska kunna återbetalas till den ursprungliga leverantören (den försäkrade) på grund av att försäkringsgivaren har betalat tillbaka mervärdesskattebeloppet till denne och
- (iii) försäkringsgivaren kan styrka att dennes fordran mot gäldenären slutgiltigt har blivit omöjlig att driva in?

Anförda unionsbestämmelser

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt: artiklarna 73, 90 och 135.

Anförda nationella bestämmelser

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (2017 års lag nr CL om skatteförfarandet) (nedan kallad skatteförfarandelagen), artikel 196.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. Törvény (2007 års lag CXXVII om mervärdesskatt) (nedan kallad mervärdesskattelagen), artiklarna 5, 55, 56 och 77.

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi XCII. Törvény (2017 års lag nr XCII om skattemyndigheten), artikel 12.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och det nationella målet

- 1 Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe (nedan kallad klaganden) är ett försäkringsbolag som inom ramen för sin verksamhet åtar sig att betala den försäkrade en ersättning för en viss fordran om den försäkrades kund inte betalar. Ersättningen uppgår i allmänhet till 90 % av värdet på den obetalda fordran plus mervärdesskatt. Enligt avtalet överförs den del av fordran som motsvarar försäkringsvärdet och samtliga rättigheter som till att börja med tillkom den försäkrade till klaganden när ersättningen betalas. Klaganden får emellertid stå för den faktiska betalningen av den mervärdesskatt som de försäkrade utan framgång har övervältrat på sina kunder.
- 2 På grundval av EU-domstolens beslut av den 24 oktober 2019, Porr Építési Kft. (C-292/19, EU:C:2019:901), ingav klaganden den 31 december 2019 en ansökan till skattemyndigheten om återbetalning av den mervärdesskatt som ingick i de försäkringsbelopp som betalats ut från och med den 1 januari 2014, vilka tagits upp i de fakturor som utfärdats och som förföll till betalning efter den 1 december 2013, med ett sammanlagt belopp av 225 855 154 forint och 128 240,44 euro, jämte tillämplig ränta.
- 3 Som skäl för sin ansökan angav klaganden att denne inom ramen för försäkringsprodukten i fråga, hade betalat ut försäkringsbeloppet, inklusive mervärdesskatt, för fordringar som slutgiltigt hade blivit omöjliga att driva in. Klaganden ansökte därför om en nedsättning av beskattningsunderlaget *i efterhand*.
- 4 Den 29 januari 2020 avslog Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (skatte- och tullmyndigheten i Norra Budapest, vilken hör under nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern) (nedan kallad skattemyndigheten i första instans) denna ansökan. Som skäl för beslutet angav myndigheten att de transaktioner som gav upphov till de fordringar som inte kunde drivas in inte hade företagits av sökanden.
- 5 Klaganden överklagade beslutet av myndigheten i första instans och därefter fastställde Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (avdelningen för överklaganden vid nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern) (nedan kallad motparten) den 15 april 2020 beslutet från första instans. Som skäl för sitt beslut angav motparten att det i skatterättsligt hänseende inte förelåg någon

succession mellan klaganden och de försäkrade enligt försäkringsavtalen. Således var ett av de materiella villkoren för återbetalning av skatten inte uppfyllt.

- 6 Klaganden har väckt talan vid den hänskjutande domstolen och i första hand yrkat att motpartens beslut ska ändras och i andra hand att beslutet ska undanröjas och att motparten ska åläggas att genomföra ett nytt förfarande.

Parternas huvudargument

- 7 Klaganden anser att skattemyndigheten har åsidosatt unionsrätten genom att neka denne rätten att dra av mervärdesskatten för en fordran som inte kan drivas in som bygger på de avtal som klaganden har ingått med de försäkrade. Klaganden menar att denne trätt i de försäkrades ställe och därför hade rätt att kräva återbetalning av mervärdesskatten. Enligt försäkringsavtalet blev klaganden kundernas civilrättsliga efterträdare. Med beaktande av principen om skatteneutralitet, har klaganden även rätt att dra av mervärdesskatten enligt unionsrätten. Det konstlade särskiljandet av komponenterna i det försäkringsrättsliga rättsförhållandet, vilket leder till en skillnad i behandling i skattehänseende, åsidosätter bestämmelserna i unionsrätten och EU-domstolens rättspraxis. Mervärdesskattebeloppet utgör en verklig nackdel för klaganden, snedvrider konkurrensen och ger upphov till en otillåten diskriminering.
- 8 Enligt motparten framgår det av en jämförelse mellan unionsrätten och den nationella rätten, att en beskattningsbar person har rätt till nedsättning av beskattningsunderlaget för fordringar som inte kan drivas in, om dennes fordran mot gäldenären slutgiltigt har blivit omöjlig att driva in. Det kräver, teoretiskt sett, att den som ansöker om nedsättning av beskattningsunderlaget är en beskattningsbar person som tidigare har omfattats av deklarations- och skattskyldighet med avseende på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster som utförts av denne och som har gett upphov till de fordringar som blivit omöjliga att driva in. Detta villkor är inte uppfyllt i förevarande mål.
- 9 Enligt motparten var klaganden inte heller indirekt skyldig att betala skatten, eftersom denne hade kunnat fastställa försäkringspremiens belopp så att det stod i proportion till riskens storlek. Det innebär att en nedsättning av beskattningsunderlaget i förekommande fall skulle kunna ge upphov till en obehörig vinst för klaganden.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 10 Enligt den hänskjutande domstolen är den centrala frågan i det nationella målet huruvida en nationell lagstiftning och en praxis hos den nationella skattemyndigheten, som vid en överlåtelse av en fordran som inte kan drivas in inte medger återbetalning av mervärdesskatten för denna fordran, varken för den som ursprungligen utförde den beskattningsbara transaktionen eller för den som

förvärvat fordran, är förenlig med unionsrätten och unionens allmänna rättsprinciper om proportionalitet, skatteneutralitet och effektivitet.

- 11 Beträffande detta påpekar den hänskjutande domstolen, dels att det följer av artikel 196 punkt 3 a i skatteförfarandelagen att den försäkrade inte har rätt till återbetalning av 90 % av det mervärdesskattebelopp som denne utan framgång har övervältrat, på grund av att fordran helt eller delvis inte har betalats, eftersom den försäkrade överlätit fordran till klaganden i enlighet med försäkringsavtalet. Samtidigt nekar motparten återbetalning av skatten till klaganden med motiveringen att ett av de materiella villkoren inte är uppfyllt, nämligen att det inte var klaganden som utförde transaktionerna i fråga och inte var föremål för den därtill knutna skattskyldigheten.
- 12 Den hänskjutande domstolen anser att det nationella målet inte kan avgöras utan att EU-domstolen gör den rättsliga tolkning som är nödvändig inom ramen för ett mål om förhandsavgörande avseende de ovannämnda tolkningsfrågorna.

ARBETS-DOKUMENT